

Reprenem la secció del Club de la lectura per conèixer la Tina Vallès (Barcelona, 1976), escriptora, traductora i correctora. És autora dels reculls de contes per a adults *L'aeroplà del Raval* (2006), *Un altre got d'absenta* (2012) i *El parèntesi més llarg* (2013), i de la novel·la *Maic* (2011), una petita joia que no ens cansem mai de recomanar. I per al públic infantil, ha escrit *El caganer més divertit del Nadal* (2011), *Petita història del Palau Güell* (2011), *Totes les pors* i *Bocabava* (2016). Com ella sempre diu, però, la seva millor obra son les seves filles bessones, la Mar i l'Alba, de 6 anys.

Quan i per què decideixes posar-te a escriure literatura infantil?

El primer llibre per a nens va ser *El caganer més divertit del Nadal*, al 2011, i el vaig escriure per encàrrec. El primer que he escrit perquè he volgut jo ha sigut *Bocabava* i mentiria si digués que les meves filles no hi han tingut res a veure. No l'he escrit per a elles ni és un conte que m'hagi anat inventant a les nits, amb elles, quan els n'explico un abans d'anar a dormir,

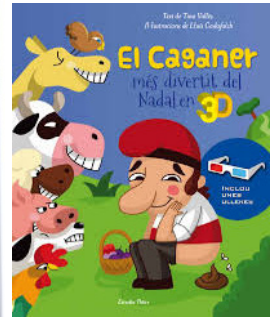
però arran de tenir-les entra molta més literatura infantil a casa (sí, jo era de les que comprava àlbums infantils tot i no tenir fills, abans), i també em tradueixo i corregeixo molta, i un dia em vaig animar a provar-ho jo. Ara surt *Bocabava* i al juny sortirà *Totes les pors* amb La Galera, a la mítica col·lecció "Els grumets de la galera", tot un honor sortir-hi com a autora, jo que vaig créixer amb molts dels seus títols!

Quins referents tens com a autora?

Com a autora de literatura infantil diria que Roald Dahl seria el número u, seguit de molt a prop, trepitjant-li els talons, de Gianni Rodari; dos grans clàssics que haurien de ser a totes les cases on hi hagi nens o adults amb curiositat de nen. També m'agraden molt les *Històries de la prehistòria* d'Alberto Moravia, i les faules clàssiques, com també les de la Beatrix Potter. I si ens anem a autors actuals, vius, et diré quatre títols per no fer-te una llista eterna: *Catherine*, de Patrick Modiano, *Còsmic*, de Frank Cottrell Boyce, *L'Andreu i el mirall de les ganyotes*, d'Eduard Màrquez i *Hola estúpid monstre pelut*, de Fina Casalderrey. Modiano és ja un clàssic, i més ara que té el Nobel. El llibre de Cottrell Boyce és dels que m'ha fet riure més en molt de temps i a més explica la dura feina de ser pare sense ni una sola lliçó ni cap mena de to de moralina. El llibre de l'Eduard Màrquez és un èxit a casa i em sembla originalíssim. I el de la Fina Casalderrey em sembla una petita meravella per explicar una gran tragèdia com és que un nen visqui en un entorn violent, és un llibre que vaig tenir molt present a l'hora d'escriure *Maic*.

Quina relació has tingut amb els il·lustradors de les teves històries infantils?

En els llibres d'encàrrec, m'han vingut triats per l'editorial i no hi ha hagut gaire relació. En el cas del *Bocabava*, vaig poder intervenir en la tria i ha sigut genial treballar i veure treballar l'il·lustrador

Gabriel Salvadó, que ha donat cara i cos i color als meus personatges i ha sigut encertadíssim!

Quina resposta tens de les lectures i lectors dels teus llibres per a infants?

Encara no ho sé! El *Bocabava* tot just acaba de sortir d'impremta. De moment l'he posat a prova amb les meves filles i les ha seduïdes. No puc demanar més, que són dues lectores molt exigents i sinceres!

La teva mirada respecte a la literatura infantil ha canviat pel fet de ser mare?

Pel fet de ser mare estrictament no, pel fet de tenir dues petites lectores a casa, sí. No sé si m'explico. Vull dir: tinc el públic a casa i això és un privilegi i alhora un repte! I també faig de "policia" quan adopto el paper de mare, i vigilo molt quins llibres els arriben a les mans, no tant perquè pateixi pel contingut sinó sobretot per la qualitat.

Tina, quins són els contes que expliques a les teves filles? Ens en dius uns quants?

A casa hi ha uns "greatest hits" que són principalment les històries del Petit Ós que ha anat publicant aquests últims anys l'editorial Kalandraka; qualsevol llibre d'Oliver Jeffers, però en especial el de *El dia que les ceres de colors van dir prou*, les històries del peix irisat; *Quin gust té la lluna*, que els l'explico des que són petitíssimes i encara els agrada molt, i *La bruixa de Cadaqués* de Miquel Berga, que se'l saben de memòria i el reciten amb mi i tot: jo en dic la primera part de la frase i elles la segona, estirades al llit. Me'n deixo molts, he respost la pregunta sense anar a mirar enlloc, tirant de memòria!

ENTRE TOTS

Decidim Barcelona

Benvolgudes famílies, teniu 30 segons per fer una cosa MOLT ÚTIL per la nostra escola?

Doneu suport públic i notori al **NOU PATI del Pau Casals** i **AL CAMÍ ESCOLAR!!**

Només heu d'entrar a la plataforma participativa de l'ajuntament de Barcelona decidim.barcelona, registrar-vos i clicar. Extra fàcil!

El districte durà a terme les propostes més votades!

Aquí teniu els enllaços:

<https://decidim.barcelona/proposals/l-hora-del-pati>

<https://decidim.barcelona/proposals/caminem-junts>

AH! I no oblideu d'animar als avis, àvies, germans, trets, cosins, amics, cosins dels amics, el veí del cinquè, fins i tot, la portera, a votar-nos! !!!!